

ОСОБЕНО МНЕНИЕ

на съдия Борислав Белазелков

по Определение № 3 от 02. 04. 2024 г.

на Конституционния съд по конституционно дело № 6/2024
на основание чл. 32, ал. 3 от Правилника за организация на дейността
на Конституционния съд

Представям това особено мнение, тъй като не споделям крайния извод в посоченото определение на Конституционния съд (КС).

I Предмет на делото е установяване на противоконституционност на §1 от Закона за изменение и допълнение на Семейния кодекс (обн. ДВ, бр. 106 от 22.12.2023 г.).

В определението се приема, че след като с цел защита на основни права на детето срещу нарушаването им от „ранни/детски“ бракове законодателят преценява, че следва да предприеме мерки от нормативно естество, които да доведат до подходяща и ефективна защита, то изпълнението на тази задача включва и промяна на позитивноправната уредба на минималната възраст на встъпващите в брак. Оспорената законодателна промяна преследва именно тази цел, поради което преценката за нейната целесъобразност е изцяло на законодателя, а не на Конституционния съд. А що се отнася до релевираното от вносителя процедурно нарушение на чл. 88, ал. 1 от Основния закон, според трайната практика на Съда преценката дали направените между първо и второ гласуване предложения за промени противоречат на принципите и обхвата на законопроекта, приет на първо гласуване, принадлежи единствено на Народното събрание, поради което също така не е задача на Съда в настоящото производство да замества суверенната преценка на парламента.

II Изцяло споделям тези съображения, но считам, че те обосноват решение за отхвърляне на искането като неоснователно, а не за неговото отклоняване. За дейността на съдилищата е от значение прецизното разграничаване на изискуемите предпоставки за надлежно сезиране на КС по реда на чл. 150, ал. 2 от Основния закон от тези за основателността на внесеното искане, в това число за изясняването на задължението на законодателя да съобразява съответствието на приеманите от него закони с Конституцията в рамките на предоставената му свобода на преценка при упражняване на неговото нормотворческо правомощие.

III Съществуващата законова уредба на дейността на КС не изключва възможността преценката за допустимостта на отправеното

искане да бъде извършена за първи път в решението по съществото на отправеното искане, в което се извършва и преценката за неговата основателност, когато Съдът е надлежно сезиран и основателността или неоснователността на отправеното искане не поражда сериозни съмнения.

СЪДИЯ:

/БОРИСЛАВ БЕЛАЗЕЛКОВ/